

Fredag den 18. maj 2018 (D)

1

98. møde

Fredag den 18. maj 2018 kl. 10:00

Dagsorden

1) Forhandling om redegørelse nr. R 13:

Erhvervsministerens regional- og landdistriktspolitiske redegørelse.
(Anmeldelse 26.04.2018. Redegørelse givet 26.04.2018. Meddelelse om forhandling 26.04.2018).

Det eneste punkt på dagsordenen er:

1) Forhandling om redegørelse nr. R 13:

Erhvervsministerens regional- og landdistriktspolitiske redegørelse.

(Anmeldelse 26.04.2018. Redegørelse givet 26.04.2018. Meddelelse om forhandling 26.04.2018).

Kl. 10:00

Forhandling

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Forhandlingen er åbnet. Hr. Magnus Heunicke, Socialdemokratiet. Værsgo.

Kl. 10:01

Kl. 10:00

(Ordfører)

Magnus Heunicke (S):

Tak for det. Vi er nået til den årlige regional- og landdistriktspolitiske redegørelse. Det er jo sådan, at regeringen hvert år skal præsentere en redegørelse for status på, hvordan det går med det, man kunne kalde et Danmark i balance. Hvordan går det med at få væksten, velfærden og det gode liv bredt ud til hele Danmark? Hvor skal der løftes lidt mere, hvor kører det af sig selv, skal der dæmpes nogle steder, hvordan står det til?

Helt overordnet set må man sige, at redegørelsen afspejler et optimistisk syn, som jeg som socialdemokrat deler, et syn om, at når det går bedre i hele Danmark i forhold til beskæftigelse, befolkningsfremgang og boligsalg, sådan nogle nøgleparametre, jamen så går det faktisk bedre ikke kun i de største byer, men også i vores landdistrikter og i alle fem regioner. Men det er også sådan, at der stadig væk kommuner, som endda fortsat oplever fald i beskæftigelsen og fald i befolkningstallet. Derfor er det ikke gjort med den her redegørelse. Der skal mere kul på, der skal meget mere til for at sikre bedre betingelser for vækst, job og uddannelse i hele Danmark.

Der er ingen tvivl om, at der i den her redegørelse fra regeringens side er oplyst nogle – her i Folketinget i hvert fald – gamle kendinger, som helt sikkert bidrager til en bedre balance. Det er tiltag som planlovsaftalen og tiltag som udflytningen af statslige arbejdspladser. Det er positive tiltag, som vi Socialdemokrater er med i et forlig om og bakker op om.

Det, der så ikke nævnes her i redegørelsen, er de elementer i regeringens politik, som desværre trækker den modsatte vej, som trækker Danmark ikke kun socialt skævt, men også geografisk skævt. Jeg tænker særlig på tre områder:

1) Regeringens gentagne forslag om topskattelettelser. Det er noget af det mest geografisk skæve, man kan give. Vi har jo set de landkort, der er trykt i landets aviser. Hvor er det, gevinsten er? Det er primært i det nordsjællandske. Hvor er det, gevinsten ikke er? Det er i vores landdistrikter. 2) Regeringens gentagne forslag til boligskat, som kun vil tilgodese storbyerne. Og senest 3) forslaget fra i hvert fald flere af regeringspartierne om at afskaffe eller i hvert fald sænke arveafgiften.

Meddelelser fra formanden

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelse:

Kenneth Kristensen Berth (DF) m.fl.:

Forespørgsel nr. F 38 (Hvad kan regeringen oplyse om udviklingen i EU's forsvarspolitiske samarbejde og hvilke ambitioner har regeringen i relation til det danske forsvarsforbehold?)

Titlen på den anmeldte sag vil fremgå af folketingstidende.dk.

Social-, Indenrigs- og Børneudvalget har meddelt mig, at udvalget i henhold til forretningsordenens § 12, stk. 4, har optaget lovforslag nr. 160 (Forslag til lov om ændring af dagtilbudsloven og lov om folkeskolen) til fornyet udvalgsbehandling mellem 2. og 3. behandling.

Man kan regne ud, at det er noget, som er socialt skævt, men det er altså også geografisk skævt. Det vil betyde, at der kommer en yderligere opdeling mellem land og by, øst og vest, nord og syd, småt og stort. Det skævvrider Danmark, og det har vi altså ikke brug for. Vi har brug for det modsatte. Derfor er jeg glad for, at det indtil nu er lykkedes et flertal i Folketinget at forhindre planerne om top-skattelettelser og forhindre regeringens planer om udspil til en ny boligskat. Og forhåbentlig vil det også lykkes samme flertal at forhindre forslaget om en lempelse af arveafgiften.

Lad os lige tage det konkret og se på det nyeste aktuelle eksempel her: Hvis man ser på to forskellige områder af Danmark, Gentofte som det ene lige nord for København og som det andet Lolland, som er et landdistriktsområde, så er den arv fra enlige, man kan få i Gentofte, i gennemsnit syv gange højere end den arv, man kan få på Lolland – syv gange højere. Derfor er det jo klart, at hvis man vil lempe sådan en afgift, er gevinsten syv gange højere i Gentofte, end den er på Lolland. Det er derfor, vi mener, det er socialt skævt og en forkert brug af vores midler, og det er også geografisk skævt.

Kl. 10:05

En anden problemstilling, som jeg vil rejse, er de gentagne besparelser på landets ungdomsuddannelser, som stadig væk rulles ud. Det rammer ikke mindst de lidt mindre ungdomsuddannelser, der er i vores landdistriktsområder. Det er faktisk sådan, at siden folketingsvalget er der skåret 4.000 stillinger væk rundtomkring på de danske uddannelsessteder. Det er 4.000 undervisere og medarbejdere, og det betyder faktisk, at det samlede regnestykke er sådan, at selv om regeringen – også med vores opbakning – har flyttet arbejdspladser ud af hovedstaden, så er der alligevel færre offentlige arbejdspladser uden for hovedstaden i dag, end der var for 2 år siden, fordi man har haft så skræppe nedskæringer på noget, der virkelig er vigtigt, nemlig uddannelser, der er placeret også uden for de allerstørste byer.

Det sidste, jeg vil nævne, er de godt nok mindre – men af stor betydning – nedskæringer i LAG-midlerne, midlerne til de lokale aktionsgrupper, som har været en dunderende succes og betydet masser af arbejdspladser og masser af konkrete projekter, som ikke var blevet til noget, hvis ikke vi havde haft ordningen. Derfor er det til stadighed helt uforståeligt, at regeringen holder fast i at skære ned på sådan en ordning, der er så populær og giver så meget vækst, udvikling, optimisme og nytænkning i de danske landdistrikter og landsbyer.

Nok om regeringen, nu vil jeg fokusere min sidste del af talen på, hvad det er, Socialdemokratiet har af alternativer. Ud over de dele, som er i redegørelsen her, og som vi selvfølgelig støtter, har vi foreslået og vil fortsat foreslå:

1) En evaluering af kommunalreformen, som vel er den mest centralistiske reform i nyere danmarkshistorie.

2) Et folketingsvedtaget centraliseringsstop, hvor vi altså herindefra skal kigge hinanden i øjnene og med et bredt flertal stoppe for yderligere centralisering.

3) Vi har også foreslået at oprette fire nye skattecetre placeret i de forskellige danske regioner undtagen hovedstaden, som har masser af skattemedarbejdere.

4) Når det drejer sig om uddannelser, som jeg har været inde på tidligere, er vores alternativ til nedskæringerne at videreføre og udflytte velfærdsuddannelser til hele Danmark og lave en konkret plan for flytning af velfærdsuddannelser. Det kan være pædagoguddannelse, læreruddannelse, social- og sundhedsskoler, som er det, man virkelig har brug for i vores kommuner. Vi ved, at hvis de unge mennesker skal rejse for mange kilometer, hopper de fra eller får ikke taget en uddannelse. Så det betyder utrolig meget at få de uddannelser ude lokalt.

5) Vi har et forslag om lokale velfærdscentre i vores landsbyer, hvor man kan tænke det gammeldags forsamlingshus nyt og putte nogle kommunale services ind i sådan et lokalt velfærdscenter.

6) Vi står selvfølgelig også ved vores togfondsforslag, som ikke mindst er en massiv investering i kollektiv trafik i hele Danmark.

7) Vi har foreslået en national kystsikringsfond, fordi vi mener, det er en historisk opgave, vi står over for, som også er en national opgave, nemlig at sikre vores kyster, især med henblik på de klimaforandringer, som vi er midt i og står over for.

8) Sidst har vi med vores vækstudspil foreslået at give flere midler til Vækstfonden, der er direkte målrettet små og mellemstore virksomheder, som der er mange af i vores landdistrikter.

Som afslutning vil jeg sige, at Danmark er et fantastisk land. Vi er ikke verdens største land, og derfor er det altså heller ikke i orden, at der er så stor forskel på, hvor man kommer hen i Danmark. Og man skal virkelig ikke køre langt fra en del til en anden del, før man oplever kæmpe forskelle. For os er det sådan, at storbyerne ikke kan noget uden landdistrikterne, men landdistrikterne kan jo heller ikke noget uden storbyerne. Derfor må det handle om at samle Danmark igen. Tak for ordet.

Kl. 10:10

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Der er nogle kommentarer. Først er det hr. Peter Juel Jensen, Venstre. Værsgo.

Kl. 10:10

Peter Juel Jensen (V):

Tak. Og tak til ordføreren for talen. Ordføreren og jeg arbejder jo til daglig tæt sammen om landdistrikterne, og jeg kender ordførerens engagement, når det kommer til landdistrikterne. Men det betyder ikke, at ordføreren og jeg ser ens på tingene.

Når ordføreren nu gør så meget ud af arveafgiften, som også kommer til at betyde, at det bliver nemmere og billigere at generationsskifte ude i landdistrikterne, hvor vi har mange af de familie- og privatejede virksomheder, som skaber vækst og beskæftigelse, så vil jeg gerne høre, hvordan alle de initiativer, som ordføreren nævnte, kommer til at hjælpe på, at der bliver mere lige forhold mellem dem, der skal arve på Lolland-Falster, og dem, der arver i Gentofte. For jeg synes ikke, der er noget af det, der kommer til at betyde, at man får en mere socialt ligelig fordeling, hvis det er det, der er målet. Det var det ene spørgsmål.

Det andet spørgsmål drejer sig om, at ordføreren sagde, at Socialdemokratiet ville sørge for, at de uddannelser, som var borgernære – her tænker jeg på uddannelse til folkeskolelærere, pædagog, socialrådgiver osv. – kom ud i samtlige landdistrikter. De muligheder har vi jo allerede i dag. Som bornholmer kan jeg jo se, at vi har uddannelser til både pædagog, lærer og socialrådgiver. Det hedder forlagt uddannelse – mulighederne er der allerede i dag.

Det sidste spørgsmål handler om alle de initiativer og centraliseringstiltag, som ordføreren gerne vil samle i store fonde. Sidst ordførerens parti var i regering, prøvede man nogenlunde det samme, og det kom til at betyde besparelser på kommuner og regioner. Hvordan skal det gavne landdistrikterne?

Kl. 10:11

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 10:11

Magnus Heunicke (S):

Mange tak for de tre spørgsmål. Det første spørgsmål handler om arveafgiften. Det tal, jeg læste op, er jo et korrekt tal. Jeg ved ikke, om ordføreren fra Venstre har haft mulighed for at se den rapport fra Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, som kom frem i går eller forgårs,

og som meget præcist definerer, at hvis man vælger at lette eller afskaffe arveafgiften, er det helt entydigt en enorm gave til de aller-mest velstillede – jeg er ked af at bruge ordet strandvejsmillardærer, men det er jo der, altså i Nordsjælland, man vil få suverænt mest ud af det. Som jeg læste op, er det sådan, at Gentofte får syv gange så meget ud af sådan en lettelse, som man gør på Lolland. Det synes jeg ikke er retfærdigt over for Lolland.

Så bliver der spurgt om uddannelserne, og der har vi jo desværre set, at der er lukket mange uddannelser, og at der er 4.000 færre medarbejdere på vores ungdomsuddannelser ude i landet, siden regering kom til, og de små uddannelser er presset på økonomien, og det kan desværre resultere i direkte lukninger eller nedskæringer.

Kl. 10:13

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 10:13

Peter Juel Jensen (V):

Jeg må blot konstatere, at ordføreren ikke har nogen politik på hyl-den. Hvis ordføreren største problem er, man på Lolland-Falster og i Gentofte ikke har den samme formue – det er jo sådan, det lyder – hvordan vil ordførerens parti så rette op på det?

Kl. 10:13

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ordføreren.

Kl. 10:13

Magnus Heunicke (S):

Jeg nævnte jo en lang række forslag, som vi Socialdemokrater har lagt frem og lægger frem, så det med, at vi ikke har nogen politik på hylden, er jeg helt uforstående over for.

Jeg har ikke nogen problemer med, at nogle mennesker i Danmark er velstillede. Jeg har et problem med, at man som regering helt målrettet i sin økonomiske politik vil give dem yderligere milliarder i lettelse, mens landdistrikterne får de små krummer. Det er et geografisk problem, som jeg synes regeringen burde gøre sig meget, meget grundige overvejelser over.

Kl. 10:14

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Hr. Villum Christensen, Liberal Alliance.

Kl. 10:14

Villum Christensen (LA):

Tak for det. Ja, vi kom jo langt omkring med topskat og arveafgift, det må jeg nok sige, når jeg kigger på, hvad det er, den her redegørelse handler om. Men lad det nu være. Det, der egentlig fik mig til at trykke på knappen, var overvejelser omkring uddannelse. Nu har jeg arbejdet i den sektor i rigtig, rigtig mange år, og vi har jo selve ind for uddannelsessektoren, hvor det er bestyrelser og ledelser, der beslutter, hvor uddannelserne skal placeres. Det er meget velovervejet, for gør man det forkert, kan man gå ned og hjem. Der er hele tiden økonomiske overvejelser om, om der er behov osv. Skal jeg forstå det på den måde, at hr. Magnus Heunicke er uenig i den måde at organisere sig på? Skal staten nu tvangsudflytte uddannelser? Jeg forstod det på den måde, at velfærdsuddannelserne skulle ud i regionerne i højere grad, end tilfældet er i dag. Er vi på vej mod en ny styringsmodel, hvis vi en dag får en ny regering, sådan at det er herinde fra Slotsholmen, at vi definerer, hvor de enkelte uddannelser skal være, uanset om der er behov eller ej, og uanset hvad det koster?

Kl. 10:15

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Og værsgo.

Kl. 10:15

Magnus Heunicke (S):

Tak for spørgsmålet og især tak, fordi det kommer fra ordføreren for Liberal Alliance, som jeg tidligere har rost for sit utrættelige arbejde for netop at få uddannelser til provinsen, og det vil jeg godt gøre en gang til. Hvis man tager toget forbi Slagelse på spor 1, kan man jo se, at der ligger Syddansk Universitets bygning. Man må bare sige, at sådan noget kommer ikke af sig selv, det kræver, at der er nogen, der virkelig arbejder for det, og det er ikke mindst Liberal Alliances ordfører, som har gjort det. Så tak for den indsats, som virkelig betyder noget i den region, som ellers har færrest uddannelser.

Men det viser også meget godt, at der skal noget mere til. Og når vi taler om professionshøjskolerne, som er dem, vi definerer som velfærdsuddannelser, så er vores helt klare mål, at der er flere unge, der skal have mulighed for at tage en velfærdsuddannelse inden for en afstand af 30 km. Al erfaring viser ifølge en undersøgelse, at det er der, vi har smertetærsklen. Det kræver jo en mere ligelig fordeling, og derfor har vi foreslået, ikke en ny styringsmekanisme, som der bliver spurgt til, men at man laver en økonomisk model, hvori der er et større incitament til at opretholde og fastholde uddannelsespladser decentralt. Det behøver ikke kun at være op til bundlinjen ved et bestyrelsesmøde, der bør også være et økonomisk incitament til at træffe de rigtige beslutninger.

Kl. 10:16

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Hr. Villum Christensen.

Kl. 10:16

Villum Christensen (LA):

Tak for replikken. En anden ting, der lige ramte mig, var bemærkningerne om Togfonden DK. Og nu er det jo en tidligere transportminister, vi har på pladsen. Og derfor ved hr. Magnus Heunicke jo godt, at Togfonden DK var noget med 28,5 mia. kr. eller sådan noget lignende. Og så skulle vi også ud at købe lyntog – dem havde vi jo ikke rigtig med – og det er måske 15-20 mia. kr. oveni. Det er rigtig mange penge. Er det en fornuftig indsats, hvis man vil gøre noget godt for de svage yderområder? Jeg vil tro, i min bog, at det primært vil komme til at gavne djøfere fra ministerierne, der skal til møde ude i landet, eller den anden vej, altså nogle, der skal ind til København, offentligt ansatte. (*Formanden:* Tak!) I forhold til de ganske få ekstra, der vil komme med, og hvor det koster mellem 5 og 10 mio. kr. pr. passager, er det så en god indsats for de områder, som vi godt ved er meget belastede ude i de alleryderste regioner, og hvor vækst og beskæftigelse går nedad? (*Formanden:* Ja tak!) Er det en togfond til så mange milliarder kroner?

Kl. 10:17

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Jeg beder om, at man overholder taletiden, og det gælder alle, både ordførere og dem, der spørger. Værsgo.

Kl. 10:17

Magnus Heunicke (S):

Tak for det, formand, og tak for spørgsmålet. Togfonden DK har jo som bekendt en positiv samfundsøkonomi; der er en fornuftig intern rente, som er det, vi altid vurderer transportprojekter ud fra.

En ting til: Når man rejser rundt i kongeriget og besøger de her stationsbyer, kan man se, at hvis der er noget, man måler sig på, er det, hvor lang tid det tager at komme fra A til B, og om man kan

komme frem lidt hurtigere. Og i dag er det bare sådan, at køreplanerne jo ikke er blevet forbedret, rejsetiden ikke er blevet sat ned siden 1950'erne mange steder. Nogle steder tager det endda længere tid at rejse fra en stationsby og et andet sted hen. Og det her er altså et skridt, hvor man nedbringer rejsetiden. Og det synes jeg er meget, meget fornuftigt.

Kl. 10:18

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Hr. Henning Hyllested, Enhedslisten.

Kl. 10:18

Henning Hyllested (EL):

I forlængelse af det og for lige at oplyse debatten vil jeg da bare bede den tidligere transportminister, hr. Magnus Heunicke, om at bekræfte, at vi i en del af Togfonden DK afsatte over 1 mia. kr. – jeg mener, det var 1,2 mia. kr. – til hastighedsopgraderinger netop på regionalbanerne eller altovervejende der, hvor Arriva i dag kører, og at det i høj grad ville være et tilskud til udvikling i Yderdanmark og i landdistrikterne.

Kl. 10:19

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 10:19

Magnus Heunicke (S):

Tak for det spørgsmål. Det kan jeg bekræfte. Jeg nåede ikke at sige det, fordi vi skal overholde taletiden. Det har jeg lige fået indskærpet fra formandens side, og tak for det. Så det kan jeg bekræfte. Det er nemlig rigtigt. Og jeg kan godt være lidt ked af, at debatten om Togfonden DK meget er blevet til det her med 1 time mellem de store byer; det er en vigtig ting, men det er sandelig ikke den eneste ting. Det er sådan set en kraftig opgradering – alene det, at vi nu får elektrificeret vores danske jernbane. Der er to lande i Europa, der ikke har det. Det er Danmark, og det er Albanien. Nu bliver vi så også elektrificeret, og det vil sige, at vi kan købe nogle tog, der faktisk også kan køre. Og det er alle Danmarks pendlere tilfredse med – og jeg tror ikke, at det kun er offentligt ansatte, der sidder i vores tog.

Kl. 10:19

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak for det, og tak til ordføreren. Så er det fru Mette Hjerminde Dencker, Dansk Folkeparti.

Kl. 10:20

(Ordfører)

Mette Hjerminde Dencker (DF):

Jeg har en lille hundehvalp på 4 måneder, som desværre kom til at bide lidt i min landdistriktsredegørelse, og egentlig kan jeg godt forstå min hund, for når jeg ser landdistriktsredegørelsen igennem, synes jeg faktisk, at den helt overordnet er ret spiselig. Der er fremgang i beskæftigelsen og i befolkningstallet i landdistrikterne; det går ganske godt med at udflytte arbejdspladser; og så er der endda kommet et lille knæk i befolkningskurven på de små øer, så den er ved at gå opad igen, og det håber vi i Dansk Folkeparti bare at den fortsætter med.

For 2 år siden fremsatte vi i Dansk Folkeparti et forslag om at hæve bundfradraget for sommerhusudlejning. Det er jo heldigvis sådan, at sommerhusene ligger ude i vores gode landdistrikter, og det er sådan, at hvert eneste udlejningssommerhus i gennemsnit genererer 300.000 kr. om året til det lokalområde, det ligger i. Det vil sige, at det er penge, der går direkte ned i lommen på de private erhvervsdrivende i landdistrikterne; de går til rengøringsdamen, de går til håndværkeren, de går til købmanden, til svømmehallerne, til museer-

ne osv. Dengang var det kun ministerens parti, Det Konservative Folkeparti, der bakkede op om Dansk Folkepartis forslag, og hvor er jeg glad for, at vi nu har fået flertal for det. Det er alle tiders. Og det vil betyde, at der faktisk vil være ca. 1.000 flere udlejningssommerhuse på markedet. 1.000 flere udlejningssommerhuse på markedet betyder 300 mio. kr. ekstra til det private erhvervsliv i landdistrikterne. Og det er penge, som ikke engang kommer, ved at vi flytter københavnerne ud og de bliver sure over det, nej, vi investerer i de mennesker, der allerede bor ude i landdistrikterne, og det synes jeg er helt fantastisk.

Jeg vil også sige, at der er plads til forbedringer i landdistriktsredegørelsen. I kapitel 3 er der et afsnit, der hedder »Billigere færgetakster«. For nylig blev jeg ringet op af en journalist, der skulle portrættere mig, og så siger han: Og så er du jo også kvinden bag de billige billetter til øerne, men det ved jeg jo godt du ikke kan lide bliver sagt på den måde. Og så sagde jeg: Nej, det bryder jeg mig ikke om. For da vi i Dansk Folkeparti rejste det med den trafikale ligestilling, var det netop, fordi vi ønskede trafikal ligestilling. Det skal ikke koste mere at sejle til en ø, end det koster at køre samme strækning på landevejen. Det koster ikke noget at gå på en landevej, det koster heller ikke noget at cykle på en landevej, men alligevel tager man stadig væk billetpris, når man fragter cyklister og fodgængere over til øerne. Det koster jo heller ikke noget, når man kører på landevejen, i forhold til om man er en, to eller fire i bilen. Alligevel skal der betales pr. passager, når man fragter folk til øerne. Så vi har stadig væk langt at gå, før vi er i mål med den trafikale ligestilling.

Men min bekymring går på, at når regeringen i redegørelsen skriver »billigere færgetakster«, og når vi i Dansk Folkeparti kæmper for trafikal ligestilling, så er vi altså langt fra hinanden – det må jeg bare sige. Så jeg håber på, at regeringen er med på, at det, som vi sammen kæmper for, og det, som er vores mål, er den trafikale ligestilling i forhold til øerne – det håber jeg at både regeringen og de øvrige partier vil hjælpe os med, så vi kan komme i mål med det, der mangler.

Så vil jeg også sige, at uanset om man er direktør for en virksomhed, eller om man er erhvervsminister, synes jeg faktisk, det er meget vigtigt at bruge mennesker til det, som de er allerdygtigst til, og erhvervsordførerne i Folketinget er rigtig dygtige til at værne om det danske erhvervsliv; de er rigtig gode til at tage initiativer, der gør det nemmere at være erhvervsdrivende i Danmark. Det er de rigtig gode til, og det er fantastisk. Vi landdistriktsordførere er derimod rigtig dygtige til at tage os af landdistriktsudvikling; vi er rigtig dygtige til at tage os af udvikling af de små landsbyer i Danmark. Så når Udvalget for levedygtige landsbyer er kommet med deres rapport og den skal til forhandling og vi skal drøfte det, så vil jeg da på det kraftigste opfordre ministeren til at stille med det stærkeste hold og invitere landdistriktsordførerne til forhandlingerne.

Når det kommer til at få endnu flere folk til at flytte til landdistrikterne, har vi politikere en kæmpe opgave. For at det overhovedet giver mening at lave en masse tiltag, skal vi først starte med at se på det helt grundlæggende, og det er folks mentalitet omkring landdistrikterne og øerne. Hvordan ser vi på dem? Hvordan taler vi om dem politisk? I England har man en betegnelse for det at bo i et landdistrikt, og det hedder »the good life«, det gode liv – herude lever vi det gode liv. De har også et magasin, der hedder Country Living, som hylder det at bo på landet. Så når man i England taler om landdistrikterne, gør man det med en god følelse. Og det er den samme gode følelse, som vi, der bor i landdistrikterne, har, når vi sidder i vores hjem omgivet af den smukke natur; vi ser årstiderne skifte; vi ser rådyrene i haven; vi taler med vores naboer; vi taler med dem, vi møder i supermarkedet, fordi vi i virkeligheden kommer hinanden meget mere ved ude i landdistrikterne. Der har vi det bare rigtig godt, og den følelse skal vi kunne være i stand til at forklare, og vi skal kunne være i stand til at videregive den til andre. Og det kan ba-

re godt gøre det rigtig svært med de medier, vi har, som hellere vil fokusere på manglende infrastruktur og manglende mobildækning osv.

Kl. 10:25

På et tidspunkt var der en journalist fra TV 2 News, som ringede til mig for at tale om skolelukninger i landdistrikterne, og hun sagde, at det jo er så ganske forfærdeligt for de stakkels børn, at man lukker skoler, og så har man en længere vej dertil, og det kan udvande landsbyer osv. Og for en stund fik hun mig faktisk narret til at tro, at hun ligefrem bekymrede sig om landdistrikterne. Da hun så spurgte, om jeg ville interviewes, og jeg sagde, at det ville jeg da med glæde, men at det kom an på, om TV 2 News' bekymring for landdistrikterne var så stor, at man ligefrem kunne overveje at bevæge sig ud i et landdistrikt, for lige nu sad jeg faktisk hjemme i mit hus på Mols, så var interessen der ikke. Og det er jo faktisk det, vi oplever med medierne generelt, altså at når de skal bevæge sig ud i landdistrikterne, er det ikke så interessant længere. Der er bare ikke den samme dækning af det gode liv ude i landdistrikterne. Og helt ærligt, så synes jeg godt, at vi politikere kan blive bedre til at sige, at når de modtager statsstøtte, kan vi altså også pålægge dem at dække hele landet bredt.

Jeg synes ikke, det gør noget, at vi kan flytte Radio24syv til Jylland – helt ærligt, vi har Radio24syv, og vi har Danmarks Radio, som begge to er hundrede procent statsstøttede, og de ligger begge i København; det giver da ikke nogen mening.

Men det er ikke det eneste, der skal flyttes ud i provinsen. Vi skal også være bedre til at flytte uddannelser ud i provinsen. Vi skal også være bedre til at flytte endnu flere statslige arbejdspladser ud i provinsen. Og vi skal være bedre til at flytte dem endnu længere ud i provinsen, så de kommer ud på øerne og ud i de helt små sogne. Vi har rigtig meget, vi skal nå, for at vi kan få endnu flere danskere til at få øjnene op for det gode liv, der leves derude, hvor der er allersmukkest at bo.

Men jeg synes også godt, vi kan glæde os lidt over det, vi har nået. Og med hjælp fra regeringen og med hjælp fra mine øvrige dygtige kolleger fra alle partier synes jeg faktisk godt jeg kan sige, at vi ikke står stille. Der sker hele tiden en masse forbedringer, og lad os blive ved med at knokle videre i samme tempo og med samme engagement. Tak.

Kl. 10:28

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Hr. Henning Hyllested, værsgo.

Kl. 10:28

Henning Hyllested (EL):

Vil fru Mette Hjermand Dencker medgive, at især den store kommunalreform fra 00'erne, men også de deraf følgende reformer, domstolsreformen, politireformen og sådan noget, har været med til – og det var jo reformer, som Dansk Folkeparti støttede – at trække Danmark skævt, og at vi stadig væk kæmper med efterdønningerne af de reformer?

Kl. 10:28

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren.

Kl. 10:28

Mette Hjermand Dencker (DF):

Ja, jeg vil gerne medgive, at centraliseringen, som jo bl.a. også er reformerne, som hr. Henning Hyllested nævner, i den grad har været med til at trække Danmark i den forkerte retning. Jeg vil da heller ikke være det foruden. Jeg vil da ikke være det foruden, så vi var tilbage til, som det var før med kommunerne. Det har da haft en positiv effekt, men det har altså også gjort noget ved landdistrikterne, og

det er der ikke noget at sige til, og det skal vi da helt klart rette op på.

Kl. 10:29

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Hr. Hyllested.

Kl. 10:29

Henning Hyllested (EL):

Det er jeg jo meget enig i. Det bør vi rette op på, men så vil jeg jo gerne have fru Mette Hjermand Denckers bud på, hvordan man så retter op på det. Jeg er godt klar over, at der nu vil komme et svar i retning af, at vi flytter arbejdspladser ud og sådan noget. Det betragter jeg jo som en slags aflad for de der reformer, men hvad gør vi sådan grundlæggende ved det skæve, der var ved de pågældende reformer?

Kl. 10:29

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 10:29

Mette Hjermand Dencker (DF):

Jamen der skal vi jo også være bedre til f.eks. at sige til de enkelte retsinstitutioner, at de rent faktisk også skal benytte sig af det, de kan gøre. Når f.eks. skifteretten i Grenaa arbejder, er der altså mange advokater, som ikke gider at køre den vej, og derfor er der mange sager, der bliver afgjort i Randers.

Jeg kan huske, at vi på et tidspunkt kiggede på det og sagde: Okay, hvis vi skal være realistiske, i forhold til hvor lidt aktivitet der havde været i retten i Grenaa, så ville det altså svare til, at der ikke havde været nogen skilsmisser i det år, der havde ikke været nogen, der var døde osv. Når de, der skal lave det, altså advokaterne og dommerne, ikke gider at flytte sig, og de bare tager retterne i storbyerne, så synes jeg da, at vi skal være bedre til at sige: Hov, hov, det er altså der, det skal foregå. Så det er noget af det, vi kan gøre.

Kl. 10:30

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Der er ikke flere kommentarer. Tak til fru Mette Hjermand Dencker. Den næste ordfører er hr. Peter Juel Jensen, Venstre.

Kl. 10:30

(Ordfører)

Peter Juel Jensen (V):

Tak for det, formand. Jeg vil gerne starte med at rose ministeren og dermed regeringen for en god og fyldig redegørelse, der ud over at give et godt grundlag for debatten i dag om udviklingen af vores landdistrikter også giver et godt overblik over udviklingen og det, der er sket i vores landdistrikter. Inden jeg går meget videre, vil jeg også gerne lige hilse fra ordføreren fra Det Konservative Folkeparti og sige, at de står bag min ordførertale, og at jeg også taler på De Konservatives vegne i den her sag.

Konklusionen på redegørelsen må altså være, at det fokus, som regeringen har haft, har gjort en forskel, hvilket ikke kun kan læses i redegørelsen, men faktisk også er det billede, vi møder, når vi som udvalg kommer rundt i landet. Der er optimisme, der er håb, og der er visioner og drømme i vores landdistrikter. De 120 landdistriktsinitiativer, hvoraf de 110 er gennemført, og de 9 mia. kr. i perioden fra 2015 frem til 2019 har givet vækst, har givet optimisme og har givet fornyet mod. Man har taget handsken op: Ildsjæle, kommunalbestyrelser, foreninger og erhvervsliv har sat gang i landdistrikterne, som vi aldrig set det før. Der er vækst, der er udvikling, og det går faktisk godt. Jo, regeringens politik har i den grad gjort en forskel. Det mærkes tydeligt, at Danmark har fået en landdistriktsregering.

Men vi er ikke ved vejs ende endnu. Generelt ser befolkningstilvæksten ud til at være støt stigende i områderne omkring de store byer, mens dele af de mere yderligtliggende områder oplever en stilstand. I Venstre er vi klar til at fortsætte arbejdet for at sikre en bedre balance og mere balance i hele landet, også når det kommer til befolkningstilvæksten.

Jeg ville gerne gennemgå de i alt 120 initiativer, men det tillader taletiden ikke. Men lad mig i stedet henlede opmærksomheden på, at der er et arbejde at gøre. Udviklingen i landdistrikterne og i de større byer sker ikke i samme tempo. Venstre vil derfor fortsat have fokus på landdistrikterne. Men det skal ikke ende med at blive en enten-eller-diskussion. I Danmark er der både brug for stærke landdistrikter, men der er også brug for stærke byer. Kort sagt: Land og by er hinandens forudsætninger.

Fra Christiansborgs side skal der fortsat være opmærksomhed omkring, at der ikke er to landdistrikter, der ligner hinanden. Det vil så sige, at når vi fra lovgivers side sætter rammerne, skal det ikke være one size fits all, nej, det skal være initiativer, der understøtter, at man kan lade noget vokse frem lokalt. Det skal være initiativer, der understøtter initiativrigdom og vores ildsjæle. Vores landdistrikter er meget forskellige, så den største hjælp, vi kan give landdistrikterne, er at slippe friheden løs, fjerne bureaukrati og unødvendig regulering og understøtte skridt i den rigtige retning.

Sluttelig vil jeg gerne som formand for Udvalget for Landdistrikter og Øer takke ministeren for samarbejdet, men jeg vil også gerne takke mine kollegaer her i Folketinget og ikke mindst i udvalget og rose dem alle sammen for et godt og et seriøst arbejde. Jeg synes faktisk, at I alle sammen gør landdistrikterne ære. Så vil jeg også gerne takke samarbejdspartnerne hele vejen rundt og sige tak til alle de områder og øer, hvor man enten har åbnet dørene for os eller er kommet forbi for at klæde udvalget bedre på til at kunne gøre det, vi er sat i verden for, nemlig at sikre, at vækst og beskæftigelse er noget, som ikke kun sker i de større byer, men i hele landet.

Kl. 10:34

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak til hr. Peter Juel Jensen. Der er ingen korte bemærkninger, og så kan vi gå videre til den næste ordfører, som er hr. Henning Hyllested, Enhedslisten.

Kl. 10:34

(Ordfører)

Henning Hyllested (EL):

Vi synes jo fra Enhedslistens side, at der stadig er mange problemer i forbindelse med landdistrikterne, men der er bestemt også fremgang at spore, og det fremgår jo også af den landdistriktpolitiske redegørelse, som er kommet. Det er jo en dejlig dag og godt vejr, så lad os bare starte på plussiden og sige, at vi jo f.eks. har de nedsatte færgetakster.

Det har jo været en kæmpesucces, og vi hører ikke andet ude omkring fra øerne, end at det langt, langt de fleste steder har været en kæmpesucces. Det har medført en stigende turisme og nogle steder faktisk også en stigende bosætning. Det er rigtig godt, og jeg tror også, at en af grundene var, at vi jo fra partiernes side sammen med regeringen gjorde det med sådan, hvad skal man sige, meget stor lokal indflydelse fra kommunerne og fra øernes side, i forhold til hvordan man ville tilrettelægge de her takstnedsættelser hver især, og derfor er de også blevet forskelligartede. Man har lagt vægt på noget forskelligt rundtomkring, og det tror jeg bestemt har været medvirkende til, at vi har set den succes, som de nedsatte færgetakster har betydet.

Så har vi jo lige i går – samtlige partier i Folketinget, selv Enhedslisten – indgået et telefonforlig, og det er ikke, fordi vi finder det telefonforlig voldsomt ambitiøst, men der er faktisk nogle forbedrede muligheder. Man kan sige, at der, hvor markedet ikke slår til, jo først og fremmest er i vores yderområder. Der er immer væk stadig om-

kring 250.000 husstande i det her land, der lider under dårlige mobil- og internetforbindelser, og det er faktisk en afgørende forudsætning for at sikre bosætning og også erhvervsudvikling i dag, at der er gode og hurtige internetforbindelser og mobilforbindelser, sådan som der er i det øvrige land. Det er helt afgørende, og derfor er det selvfølgelig glædeligt, at telefonforliget tager hul på det, om end det slet ikke er nok.

Men ellers er det jo tydeligt, at vi er ude af krisen, og at det selvfølgelig også smitter af mange steder i landdistrikterne. Imidlertid synes jeg, at vi stadig væk kæmper med følgerne af de store centraliseringsreformer fra 00'erne. Jeg har i mit spørgsmål til fru Mette Hjerminde Dencker allerede nævnt kommunalreformen, og jeg synes, det er et rigtig godt initiativ, der kommer fra Socialdemokratiet, om, at vi nok bør sætte os ned og evaluere den og finde ud af, om den måske ikke på nogle punkter skal justeres. Domstolsreformen og politireformen er også blevet nævnt, og det var jo alle sammen reformer, der satte fart på den afvandring fra land til by, som i forvejen foregår, og som jo i øvrigt er en global tendens ud over en tendens i Danmark. Men i Danmark fik den altså et ekstra boost ved hjælp af de der reformer, og sammenholdt med det økonomiske jerngreb, som man holder kommunerne og regionerne i, betød det selvfølgelig, at de rundtomkring oplevede skolelukninger og beskæring af den kollektive trafik osv. osv., alt sammen noget, der medvirkede til afvandringen.

Et af regeringens store slagnumre har jo så i den forbindelse været – ja, jeg har jo kaldt det aflad – at flytte en række statslige arbejdspladser til provinsen. Det har helt åbenlyst været en dyr affære, og der er vel snart sagt ikke den styrelse, der ikke oplever en forlængelse af sagsbehandlingstiderne. Det er helt, helt tydeligt, at planen er underfinansieret, og det betyder selvfølgelig, i og med at det skal styrelser og råd så selv klare, faktisk indirekte nedskæringer rundtomkring på budgetterne.

Fra Enhedslistens side synes vi, det kan være en rigtig god idé at flytte arbejdspladser til provinsen, men det skal ske efter en samlet og gennemanalyseret plan, hvor der i øvrigt også gøres meget mere for at få de hidtidige medarbejdere med. Det er jo i høj grad det, der har været problemet, altså at de ikke flytter med ud, og derfor mister man både erfaring og viden, og det medfører selvfølgelig, at man skal bruge en masse kræfter og en masse penge på at oplære ny arbejdskraft, og det betyder forlængede sagsbehandlingstider rundtomkring.

Vi synes måske fra Enhedslistens side, at der kunne være meget mere idé i at udflytte uddannelser. Vi ved, at unge mennesker jo helst vil uddanne sig i nærheden af der, hvor de bor. Vi kan se, at det faktisk har en positiv effekt på unge mennesker, hvis de kan komme til at uddanne sig i nærheden af der, hvor de bor. Det er rigtigt, at regeringen jo så faktisk også har taget hul på den del i forbindelse med den såkaldte anden bølge af udflytninger, men det, man har lagt for dagen der, er altså også ret uambitiøst.

Kl. 10:40

Det skal, om jeg så må sige, i langt højere grad være hele uddannelser, man flytter. Det skal ikke sådan være dele af en uddannelse, hvor folk så alligevel skal til at flytte sig på et eller andet tidspunkt med fare for, at man ikke får det gjort færdigt.

Jeg synes i øvrigt, at det er glædeligt at se, at der i hvert fald i nogle af regeringspartierne er kommet en modreaktion mod den her meget massive udflytning og den her massive, hvad skal man kalde det, jeg tror, det bliver kaldt Københavnerbashing i diskussionen. Det synes jeg er fint. Det er en realisme og en selverkendelse, der breder sig, om end det nu nok skyldes udsigten til et dårligt valgresultat i byerne rundtomkring. Men det er jo lige meget. Det er jo godt, at der er noget erkendelse rundtomkring.

Så synes jeg jo – og det har slet ikke været nævnt, og det fremgår heller ikke af redegørelsen, vi har fået, så vidt jeg kan se – at den

forliste udligningsreform tæller med på minussiden. Det var en oplagt mulighed for at rette op på nogle af skævhederne, som der jo er økonomisk imellem kommunerne, men det skulle efter vores mening gøres ved at tilføre flere midler til den kommunale service rundtomkring. I stedet gjorde man det jo altså til et nulsumsspil, og så var det jo helt forventeligt – og det skete også – at kommunerne gav sig til at slås indbyrdes. De var faktisk lige ved at rive KL i stykker, og nu er man jo gået i gang med økonomiforhandlingerne, men de gav sig til at slås indbyrdes, i stedet for at sætte sig ved bordet og simpelt hen kræve nogle flere penge og gøre sig lidt fri af det her økonomiske jerngreb, man bliver holdt i.

Af kedelige ting synes jeg også vi stadig væk må konstatere den der, skal vi ikke bare kalde den smålige nedskæring på LAG-midlerne? Altså, det var skaldede 30 mio. kr. man beskar beløbet med, som var på omkring 90 mio. kr. Det synes vi var værd at rulle tilbage. Vi ved, at LAG-midlerne har en rigtig, rigtig stor betydning rundtomkring, og det er et rigtig godt skulderklap til en masse af de ildsjæle, der arbejder med tingene rundtomkring.

Så synes vi jo måske heller ikke, at den moderniserede planlov er så vildt positiv en ting. Vi mener faktisk, at den kan være med til at trække tæppet væk under kystturismen modsat det formål, som man egentlig påstår den skal have. Turisterne kommer jo altså hertil – det fremgår af de undersøgelser, der har været – for at opleve den vilde, uberørte natur, som der er ved vores kyster, og hvor der i øvrigt er fri adgang, og jeg må sige, at de rædsler, som den forsøgsordning, man har igangsat, byder på rundtomkring, efter min mening er en klar advarsel om, hvad der venter, når kommunerne slippes løs, sådan som man jo gør med den moderniserede planlov.

Befolkningsudviklingen og befolkningsdemografien rundtomkring på vores øer synes jeg giver anledning til bekymring, og det fremgår også af redegørelsen. Der er i øvrigt store forskelle imellem de forskellige øer, men tendensen er, at der er en, hvad skal man sige, aldrende befolkning eller ældre befolkning, og at der stadig væk er en afvandring fra mange af vores øer. Der mener jeg at der er brug for en eller anden form for fælles strategiplan med en række fælles initiativer, som skal gælde for alle øerne, sådan set lidt i stil med det, vi har gjort med færgetaksterne, men jeg mener også, at der skal noget fælles markedsføring til af vores øer. Sagen er jo, at øerne har meget mere tilfælles med hinanden, end de egentlig har med de kommuner, som de er en del af. Det synes jeg er et potentiale, vi slet ikke udnytter i dag, og som jeg synes man skulle prøve at udvikle, naturligvis i samarbejde med f.eks. Sammenslutningen af Danske Småøer.

Så har vi jo for nylig lige fået nogle anbefalinger – der er 17 – fra Udvalget for levedygtige landsbyer, nogle udmærkede anbefalinger, må man sige, men, synes jeg, lidt løse i konturerne. Vi mangler, at det sådan bliver lidt mere kontant. Vi mangler f.eks., at landsbyerne, landsbylaugene rundtomkring bliver udstyret med nogle rettigheder. Vi har ofte henvist til Sønderborgmodellen, hvor landsbylaugene jo ligesom bliver udstyret med rettigheder, går sammen, bliver udstyret med økonomi og kan overtrumfe byrådsmedlemmer i deres landdistriktsudvalg osv.

Vi har også selv haft en række konkrete forslag på det her område. Landsbypedeller i bred forstand skulle også kunne bringe post ud, kunne transportere landsbyboerne rundtomkring, frem og tilbage og kunne hente bøger på biblioteket. Der skulle sådan set ikke være nogen grænser for, hvad en landsbypedel skulle kunne gøre. Vi har også foreslået støtte til brugerejede og brugerdrevne butikker rundtomkring, ud over altså, som jeg har nævnt, mobildækning, som vi nu er med i telefoniløbet omkring, og den kollektive trafik. Togfonden DK har vi været inde på, og det er også et boost til landdistrikterne, og jeg synes også, vi i langt højere grad skulle prøve at drage regionernes timemodel for deres busdrift med ind i diskussionen.

KI. 10:45

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Hr. Peter Juel Jensen, Venstre.

KI. 10:45

Peter Juel Jensen (V):

Tak. Jeg har en gang lært af en ældre kollega i Folketinget, at når man tager ordet i Folketingssalen, skulle man gerne bygge det, man siger, op omkring et skelet, ros, ris, ros, og det vil jeg så også prøve at gøre her.

Jeg vil gerne rose ordføreren for en fin ordførertale. Det var så den første ros. Så kommer der lidt ris her, som også er et spørgsmål. Ordføreren sagde, at kommunerne blev holdt i et økonomisk jerngreb. Kan ordføreren ikke bekræfte mig i, at dengang ordførerens parti var støtteparti for en tidligere regering, fjernede man penge fra vores kommuner? Nu har vi tilført rigtig mange penge til vores kommuner, og det er også derfor, at der er kommet lidt mere gang i vores landdistrikter. Vi har understøttet rigtig mange initiativer ude lokalt, og det giver vækst og beskæftigelse. Og så den sidste ros. Hvor er jeg glad for, at Enhedslisten har turdet tage ansvar og gå med i telefoniløbet. Det skal ordførerens parti have stor ros for.

Så vil jeg gerne lige sluttelig sige, at jeg helt klart deler ordførerens ambition om, at det havde været rart med en befolkningstilvækst, og som ordføreren vil jeg også gerne gøre noget ved det. Problemet er bare, at ordføreren og jeg er ved at nå en alder, hvor det er lidt svært.

KI. 10:46

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

KI. 10:46

Henning Hyllested (EL):

Jeg mener omkring det økonomiske jerngreb, jeg snakkede om, i kommunerne, at det jo er noget, der udspiller sig hvert år ved de årlige økonomiforhandlinger. Jeg mener, at det er en kendsgerning, at de meget, meget barske midler, man tager i brug over for kommunerne, har været medvirkende til den dalende velfærd, der har været rundtomkring. Der er immer væk fjernet, fyret, nedlagt over 36.000 jobs i den offentlige velfærd f.eks., og det er jo et resultat af, at der ikke stilles tilstrækkelig økonomi til rådighed for kommunerne. Det brokker kommunerne sig også selv over, og jeg undrer mig da hvert eneste år under økonomiforhandlingerne over, at man ikke går hårdere til regeringen. Under den tidligere regering udstyrede man jo så i virkeligheden staten med ret barske midler, hvis ikke kommunerne overholdt de der budgetter, men det er vi decideret imod. Vi mener, at der skal langt mere økonomi til i kommunerne, end vi ser i dag.

KI. 10:47

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Hr. Peter Juel Jensen.

KI. 10:47

Peter Juel Jensen (V):

Det tager jeg bare som en tilkendegivelse af, at der er tilført flere midler til kommunerne i dag, end der var, dengang ordførerens parti var støtteparti for den daværende regering.

KI. 10:47

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ordføreren.

Kl. 10:47

Henning Hyllested (EL):

Jeg vil sige, at selv om vi var støtteparti dengang, har vi jo ikke støttet den regering i alt, hvad den gjorde, og vi støttede heller ikke i det der. Vi opfordrede jo tværtimod kommunerne og Kommunernes Landsforening til hvert eneste år at gøre noget mere ud af det der og tage slagsmålet med staten og med de skiftende regeringer om at få stillet nogle flere penge til rådighed, for den måde, det kører på i dag, går ud over den borgernære velfærd, og det har været medvirkende til, at man også i landdistrikterne f.eks. lukker skoler og gør ved.

Kl. 10:48

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Den næste ordfører er hr. Villum Christensen, Liberal Alliance.

Kl. 10:48

(Ordfører)

Villum Christensen (LA):

Tak til erhvervsministeren for en, synes jeg faktisk, imponerende redegørelse. Nu ved jeg godt, at man kan se virkeligheden meget forskelligt, om man er borger i Lemvig eller sidder på en café på Strøget i København, men at sige, at regering og Folketing ikke interesserer sig for landdistrikter og øer og lader dem i stikken, må være rigtig svært, hvis man ser den her sammenfatning af initiativer igen, som vi nu er præsenteret for. Jeg synes, at man kan blive helt forpustet af de 17 tætskrevne sider, og det stærke ved beretningen er jo egentlig, at det ikke bare er ord, men faktisk en perlerække af indsatser og handlinger, selvfølgelig store som små, men ting, som er besluttet og er sat i gang. Senest så vi jo i går, som det allerede er nævnt, telefonliget, som blev præsenteret og endelig målsat.

Så skal jeg nok lade være med at nævne de over 14 mia. kr., som københavnske borgmestre sender ud i landområderne via udligningsordningen. Det er selvfølgelig noget helt andet, men trods alt et vigtigt parameter i det samlede billede, når man vurderer de her ting. Selv med den indsats ved vi jo også alle sammen, at det vil være umådelig svært at følge med storbyerne, når det handler om vækst og beskæftigelse. Vi synes heller ikke nødvendigvis, at det skal være en ambition, fordi der er mulighed for at udleve nogle andre værdier, som byerne ikke kan byde på. Jeg hørte Dansk Folkeparti komme ind på det gode liv på landet. Det skal jeg ikke gentage, men det er jo ikke sammenlignelige størrelser, og det skal det heller ikke være.

Hvad angår metoderne, som vi som samfund skal gøre brug af, når der støttes op om landdistrikter og øer, vil vi i Liberal Alliance nok foreslå, at vi i højere grad end nu satser på at styrke rammevilkårene for de dominerende erhverv i landdistrikterne frem for de uendelig mange støtteordninger. De kan også godt være nyttige, men det er nu sundere at satse på en mere selvhjulpent model, hvor det f.eks. er kystturisme, og vi hørte lige eksemplet omkring sommerhusudlejning, og hvor meget det kan give, og fødevarerhvervet, der vil være driveren, frem for et meget omfattende støtteregeime.

Jeg har engang se en beregning – faktisk fra Rigsrevisionen – på, hvad der gives i støtte pr. person på vores øer, er det ikke 23-24 øer, vi har? Hvis man lægger dem sammen og dividerer op i og ser, hvad en enkelt øbo kan komme til at koste, vil jeg sige det på den pragmatiske måde, at jeg egentlig slet ikke har lyst til at nævne tallet, for jeg synes, at det vil virke for provokerende, men det er rigtig, rigtig mange penge, vi bruger på yderområderne, og selv om regningen ikke er gjort op, ved vi jo også, at udflytningen af statslige arbejdspladser – det er allerede nævnt, nogle kalder det jo tvangsudflytninger af arbejdspladser til provinsen – jo heller ikke bliver billig.

Jeg siger det ikke, fordi vi ikke støtter disse meget konkrete initiativer, men jeg synes, at vi skal minde hinanden om, at denne betydelige saltvandsindsprøjtning er en nyskabelse i landdistriktspolitik-

ken. Det kræver mod, og man får ikke altid bare venner på den konto. Vi mener nok, at man ud fra en sund fornuftbetragtning, når behov og efterspørgsel skal mødes, bør tage en pause i disse tvangsmæssige foranstaltninger og så i stedet for fokusere på de styrkepositioner, som er naturlige for livet på landet.

Et forslag til erhvervsministeren her på falderebet kunne være, ikke for at provokere, men for at få den samlede indsats synliggjort relevante steder, at ofre et enkelt frimærke og sende redegørelsen direkte til de mange borgmestre, som vi jo tit ser herinde, og som møder op og diskuterer færgetakster, udligning, nedrivningspuljer og meget andet. Det synes jeg faktisk godt beretningen kan tåle. Jeg blev selv, som jeg antydede i starten, meget overrasket over, hvor massiv en indsats vi i virkeligheden gør for landdistrikterne, når man puljer det og ser det i en sammenhæng, og det er det, der må være vigtigt, når vi som Folketing arbejder med disse områder.

Kl. 10:53

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Der er en bemærkning fra hr. Henning Hyllested, Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 10:53

Henning Hyllested (EL):

Hr. Villum Christensen ville ikke nævne det beløb, som en øbo, tror jeg det var, kostede det danske samfund. Det kunne ellers være interessant. Men lå der i den bemærkning – og det, at man ikke ville offentliggøre beløbet – at man egentlig synes, det er for dyrt?

I så fald må jeg jo så spørge: Skal der skæres ned på det beløb? For det må jo fremkomme af diverse støtteordninger af den ene eller den anden slags, som hr. Villum Christensen var inde på. Skal der skæres ned, og i så fald: Hvad er det for nogle støtteordninger, der måske skulle fjernes?

Kl. 10:53

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 10:53

Villum Christensen (LA):

Jeg står ikke her og siger, at vi skal fjerne en masse støtteordninger, for selvfølgelig har man nogle særlige udfordringer på øerne. Men jeg tror, det er klogt, at man nogle gange også ser sådan nogle støtteregeimer i forhold til de proportioner, der følger med. Og derfor mener jeg, at det der med at dividere antallet op i helheden en gang imellem kan være en meget sund øvelse, sådan at vi ved, hvor mange penge vi bruger.

Jeg har lovet ikke at offentliggøre tallet; det er derfor, jeg ikke siger det. Men jeg tror godt, det er muligt at regne ud, at når man måske skal have sin egen genbrugsstation – man skal have sin egen af altting, som man jo også har i de store byer – så må det blive meget, meget dyrt. Og det skal vi ligesom være bevidste om. Jeg synes bare, bemærkningen skal ses i det lys, at når man puljer tingene, så kan man nogle gange blive helt forpustet over, hvor mange penge vi bruger til den slags ting.

Kl. 10:54

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Hr. Henning Hyllested, værsgo.

Kl. 10:54

Henning Hyllested (EL):

Altså, nogle af de ekstra udgifter, man har til øerne, er jo f.eks. transportudgifter. Nu har vi nedsat færgetaksterne ved hjælp af nogle tilskud, og man har jo i forvejen økortordningen for dem, som bor der. Jeg er også med på, at det helt klart må indgå i hr. Villum Christen-

sens viden, at kommunerne jo også har nogle udgifter ved at have øerne. Men det relaterer sig jo også til de specielle vilkår, der er ved at have beboere på en ø og – som sagt – transporten derover.

Handler det også om f.eks. LAG-midlerne? Det har vi diskuteret en del, for de nedskæringer, man foretog fra regeringens side på LAG-midlerne, synes jeg selv er helt urimelige, også fordi det er et forholdsvis lille beløb. Vil hr. Villum Christensen måske være med til at tilbagerulle den nedskæring på LAG-midlerne, der har været?

Kl. 10:55

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 10:55

Villum Christensen (LA):

Nu kan man jo altid pinpointe en enkelt ordning og sige: Hvad lige med den? Jeg prøvede at antyde før, at vi bør se det i en bredere sammenhæng. Når man så, hvad det kostede pr. ekstra beskæftiget, vi fik ud af LAG-midlerne, mener jeg også at det faktisk var nogle voldsomme tal. Men jeg ved godt, at man var meget glad for dem ude i landdistrikterne. Jeg har selv været med til at administrere noget her. Det er dejligt at få sådan nogle gaver fra det offentlige og sætte initiativer i gang for den lokale brugs, eller hvad det kunne være.

Men som politikere er vi nødt til at prioritere de få midler, der er, og derfor synes jeg, at den der transparens er så vigtig. Hvad er det, vi får ud af det, og hvad er det, det koster pr. indbygger? Det er klogt at se på en gang imellem.

Kl. 10:56

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Der er lige en kommentar til. Fru Mette Hjermand Dencker, Dansk Folkeparti.

Kl. 10:56

Mette Hjermand Dencker (DF):

Tak for det. Helt på linje med min gode kollega Henning Hyllested vil jeg blot sige til ordføreren: Det er sådan, at for at vores øer kan fungere som rigtig gode helårssamfund, hvor der er mennesker, der lever hele året, børn, der går i skole og sådan noget, så koster det. Så er det bare dyrt, og vi kan overhovedet ikke sammenligne det med nogen byer. Jeg er rigtig, rigtig ked af, at ordføreren overhovedet kommer ind på at sammenligne det, for det er en forudsætning, at vi investerer i øerne, så vi er nødt til at spørge os selv: Vil vi øerne, eller vil vi ikke øerne? Og hvis ordføreren ønsker, at vi på nogen måde skal skære ned på den støtte til øerne, så vil jeg jo rigtig, rigtig gerne vide det. Ønsker Liberal Alliance, at der er nogle områder, hvor vi skal skære ned i forhold til landdistrikterne og øerne, så lad mig endelig vide det.

Kl. 10:57

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 10:57

Villum Christensen (LA):

Nu er det fredag, og solen skinner. Jeg synes da ikke, at vi har nødig at ødelægge den gode stemning. Altså, jeg har bare sagt, at det er vigtigt, vi støtter med åbne øjne. Jeg har ikke på noget tidspunkt sagt, at vi skal skære ned. Jeg har som statsrevisor været rundt og mødt de forskellige ude på øerne, og de er kisteglade over f.eks. ned-sættelsen af færgetaksterne. Det er jo det rene guld for dem, og vi blev meget, meget positivt mødt, selv om vi skulle have de skarpe briller på. Der er også lavet en rapport om det, hvor vi har sagt, at det her altså er givet godt ud. Så jeg har ingen ønsker om, at vi skal

skære ned, men vi skal også vide, hvor meget vi giver. Det er bare det, jeg siger.

Kl. 10:58

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Fru Mette Hjermand Dencker.

Kl. 10:58

Mette Hjermand Dencker (DF):

Jamen ligesom ordføreren har jeg jo også siddet i Landdistriktsudvalget siden 2011. Kan ordføreren bekræfte, at det her er den første landdistriktsredegørelse, vi har set siden 2011, hvor der er kommet et positivt befolkningsknæk på småøerne, hvor tallet faktisk begynder at gå opad? Og kan ordføreren bekræfte, at det nok med al sandsynlighed skyldes, at vi fra Christiansborgs side har valgt, at vi vil investere i trafikal ligestilling? Og kan ordføreren venligst sige, om ordføreren ikke synes, at det er hele rejsen værd?

Kl. 10:59

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 10:59

Villum Christensen (LA):

Jo, det er positivt, og jeg tror især, at det er færgetaksterne, der har været den centrale driver for, at der også er vækst på nogle af øerne. Det kan man jo ikke sige noget dårligt om. Jeg tror også, at den samlede velstandsudvikling har betydning. Jeg tror, at teknologiudviklingen har betydning. Der er mange parametre, der gør, at det kan lade sig gøre at bo lidt længere væk end tidligere.

Kl. 10:59

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er der ikke flere, der har kommentarer. Og så har vi den næste ordfører, fru Ida Auken, som i forståelse med hr. Roger Courage Matthisen har byttet rundt på rækkefølgen. Værsgo.

Kl. 10:59

(Ordfører)

Ida Auken (RV):

Mange tak. Jeg har fået lov til at holde vores ordførers tale, da han ikke kan være til stede i salen, og tak til Alternativets ordfører for, at jeg lige måtte gøre det her inden kl. 11.00.

Danmarks største udfordring er, om vi har mennesker nok til at løfte de opgaver, som vi har brug for: Er der nok læger, nok sosu'er osv. osv., nok dygtige mennesker af enhver art til at kunne levere velfærd og skabe indtægter i vores erhvervsliv? Det gælder i by og på land. Redegørelsen beskriver godt, at flere kommer i job, også på landet, og det er godt, men vi kan også se, at der mangler mennesker med de rette kvalifikationer. Det gør sig især gældende i nogle af de kommuner, hvor uddannelsesniveaue er lavt, fordi der ikke i nogen særlig høj grad er uddannelsesinstitutioner der, og det er altså i nogle af de kommuner, hvor der desværre er mange, der er uden for arbejdsmarkedet, og det er typisk de kommuner, der ligger i landdistrikterne.

Derfor er det rigtigt, at der står, som der står, i redegørelsen, at man kan glæde sig over, at beskæftigelsen stiger, for når flere i en landdistriktskommune er i arbejde, er der flere penge mellem mennesker og i kommunekassen til at få velfærdssamfundet til at fungere og til at få et privat erhvervsliv til at fungere. Men jeg synes egentlig, at regeringen mangler at rose sig selv ved at sige, at det jo er, fordi der igennem en række år er blevet ført en økonomisk politik, der flytter folk fra passiv forsørgelse over i beskæftigelse, og at det altså har en meget positiv effekt, også på vores landdistrikter, som især har været ramt af en lav beskæftigelse.

Så en ansvarlig økonomisk politik som den, som den forrige regering førte, og som i hvert fald Venstre-regeringen i vores øjne også forsøgte at føre med 2025-planen, er også en rigtig god og fornuftig landdistriktspolitik.

Det er også derfor, det er ufornuftigt, når et flertal uden om Det Radikale Venstre og regeringen vælger at gøre det sværere at få kvalificeret udenlandsk arbejdskraft til landet. Det er også noget, der er dårligt for landdistrikterne, som i forvejen har svært ved at skaffe kvalificeret arbejdskraft; alt lige fra industriteknikere til ingeniører, gymnasielærere og folkeskolelærere er det sværere at finde i landdistrikterne, end det er i de store universitetsbyer, og så er det en rigtig dårlig idé at gøre det sværere for en industritekniker fra f.eks. Polen eller et andet sted at komme til et landdistrikt i Danmark for at arbejde.

Regeringen bruger meget tid på at rose sig selv i redegørelsen – det er fair nok – og Radikale Venstre har også deltaget i mange af de tiltag, der er, senest i går med aftalen om et nyt teleforlig. Til gengæld forstår vi i Radikale Venstre ikke, at man skærer så meget i kulturlivet og på uddannelserne. Alene besparelserne på uddannelse svarer til 5.700 færre underviserjob uden for hovedstaden; det er langt mere, end regeringen har flyttet ud. Færre uddannelser betyder også, at der er færre, der bliver boende uden for universitetsbyerne. Vi kan jo ud fra den statistik, der er i redegørelsen, se, hvor der mangler folk med en videregående uddannelse, og hvor der mangler folk med en erhvervsuddannelse. Det er i de samme kommuner, som også klarer sig dårligt på en masse andre områder.

Derfor er det en rigtig dårlig idé at lave de her grønthøster-/stordriftsbesparelser på 2 pct. hvert år på både ungdomsuddannelser og videregående uddannelser. For det, der sker, er det, som vi også har set på sygehusområdet, nemlig at man prøver at lægge uddannelsesinstitutioner sammen for at spare de her penge, man nu har valgt at spare de næste 4 år. Det kommer til at ramme de små institutioner, og det vil betyde sammenlægninger, nedlæggelser og centralisering af de store uddannelser, og dermed rammes muligheden for at få kvalificeret arbejdskraft i nogle af landdistriktskommunerne endnu mere.

Radikale Venstre har fremlagt en plan, der hedder »Danmark uden kanter - Muligheder i hele landet«, hvori vi udflytter studiepladser og investerer i uddannelse i hele landet. Vi vil opfordre Folketinget til at stoppe de store besparelser på uddannelser, som rammer især uden for de store byer.

Kl. 11:03

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Der er ikke nogen kommentarer. Så går vi videre til hr. Roger Courage Matthiesen, Alternativet.

Kl. 11:03

(Ordfører)

Roger Courage Matthisen (ALT):

Tak for det, formand. Indledningsvis vil jeg gerne takke erhvervs- og vækstministeren for redegørelsen. Som ordfører for et sammenhængende Danmark hos Alternativet har jeg set frem til dagens redegørelse, da vi også havde en god debat sidste år. Lad mig starte med at rose regeringen for at tage en række initiativer til gavn for de danske landdistrikter. Det er godt gået. Vi kunne dog stadig ønske os en mere ambitiøs og helhedsorienteret politik.

Kommunalreformen ramte Danmark hårdt, som hr. Henning Hyllested også nævnte tidligere. Den skubbede en bølge af centralisering i gang, og det kom til at gavne de store byer, mens de mindre byer oplevede, at deres skoler og institutioner lukkede, folk flyttede væk, og arbejdspladser forsvandt. Det er afgørende, at vi fortsat snakker om det her, for konsekvensen af kommunalreformen og centraliseringen har også været et tab af demokrati, tab af inddragelse, øget politikerlede og skævvridning af Danmark på grund af et for

stort fokus på København og de store byer. Så jeg er helt enig med mine kolleger i, at vi skal have et større fokus på mere decentralisering, på flere uddannelser, der flyttes ud i landdistrikterne og på øerne, ja, vi skal helt droppe besparelserne på uddannelser. Vi skal øge og fuldt udføre den trafikale ligestilling, og jeg deler faktisk også bekymringerne fra Socialdemokratiets side, hvad angår topskattelettelse og nedsættelse af arveafgiften, og hvad det vil gøre, ikke kun for skævvridning af Danmark, men for ligheden i vores land.

Så vil jeg gerne folde fortællingen om de danske landdistrikter ud. I Danmark er vi, som Venstres ordfører også nævnte, afhængige af hinanden på tværs af land og by. Først og fremmest mener jeg, det er vigtigt, at vi fortsætter med at fokusere på landdistrikternes mange muligheder og potentialer, og her giver jeg fru Mette Hjerminde Dænkner ret. Alternativets optik er, at vi retter fokus på naturoplevelser, på økologisk fødevarerproduktion, på kultur, på stærke forpligtende fællesskaber, på muligheder for det danske familieliv, muligheder for den grønne omstilling og muligheder for iværksætteri. For Alternativet rummer landdistrikterne, øerne og landsbyerne en helt enestående mulighed for at lære, hvordan vi tænker helt nyt i at leve, bo og arbejde.

Derfor vil jeg også gerne rose Udvalget for levedygtige landsbyer, for det har været rigtig positivt at følge. Vi er meget begejstrede for de 17 gode og progressive anbefalinger, og det gælder fra den første anbefaling, der med et helikopterperspektiv fokuserer på kommunernes forpligtelse til at foretage en strategisk planlægning for sine landsbyer og landområder, til den borgernære anbefaling nr. 16 om, at der skal være tættere dialog og samarbejde mellem kommune og lokalsamfund. I Alternativet lægger vi stor vægt på lokale løsninger og fællesskaber, for vi ved, at borgerne engagerer sig, når de er en del af et fællesskab. Vi ser i dag mange gode tiltag, hvor civilsamfundet, lokalråd, kulturliv, ildsjæle og organisationer organiserer sig sammen med kommunen og tager hånd om de lokale udfordringer. Det vil vi gerne bakke op om.

I redegørelsen står der også, at det ikke giver mening at tale om ét udfordringsbillede for landdistrikterne, og det er vi også meget enige i i Alternativet, og vi ser det som et spørgsmål om, at landsbyerne skal sættes fri. Det betyder, at vi ser en mere ambitiøs politik som et spørgsmål om i højere grad at undersøge nye muligheder, hvor vi mener, at vi sammen i fællesskab opretter eksperimentale zoner i alle kommuner, hvor man kan opnå dispensation fra gældende regler og udfordre vanetænkning. Det vil betyde, at kommunen kunne eksperimentere med indsatser, som netop giver mening for den kommune i langt højere grad, end hvad der er muligt i dag.

I redegørelsen kan vi desuden læse, at et områdes demografiske profil har betydning for områdets muligheder for vækst og udvikling. Den er bl.a. afgørende for udbuddet af arbejdskraft og påvirker efterspørgslen på offentlig service og derved den nationale og kommunale økonomi. Vækst er noget af det første, der nævnes i redegørelsen, og det er rigtigt, at de danske landdistrikter rummer mange stærke potentialer, og udviklingen i landdistrikterne og områderne uden for de større byer viser også positive tendenser. Det har DF's ordfører også lagt vægt på.

I Alternativet ønsker vi også vækst, men det skal være en vækst, der tager hensyn til sammenhængen mellem økonomi, sociale relationer, natur og miljø. I Alternativet mener vi, vi skal have bedre blik for erhvervsmæssige muligheder i de grønne virksomheder, og vi tror på, at de danske landområder har en meget vigtig rolle i den grønne økonomi.

Kl. 11:08

Vi er som sådan ikke interesseret i at nedprioritere landbruget, men vi ser helt sikkert, at fremtidens vækst og jobskabelse i landbruget sker i den økologiske omlægning. Som I kan læse i redegørelsen, er der en stigende global efterspørgsel efter flere og bedre fødevarer.

Vi er helt overbeviste om, at en omlægning til økologi vil understøtte og styrke udviklingen.

Jeg vil gerne vende tilbage til forpligtende fællesskaber. I Danmark har vi ikke haft samme borgerrettighedsbevægelse som i USA, men jeg mener faktisk, at det er på høje tid, at den venlige revolution, den civile ulydighed og modstanden mod status quo bliver fornet på tværs af land og by og på tværs af kulturer og hudfarver for at skabe et lige Danmark med lige muligheder og meningsfulde liv for alle, uanset hvor i landet man bor.

I byerne lever vi i interessefællesskaber. Vi omgiver os med dem, der ligner os selv, har samme uddannelsesniveau, har samme interesser, samme værdier, samme sociale status, men det betyder også, at vi lever mere og mere opdelt og adskilt. I landsbyerne er det omvendt. Her er det nødvendigt, at borgerne lever sammen i forskelligartede fællesskaber, også mange steder fordi der simpelt hen er færre valgmuligheder. I de små lokalsamfund på landet går akademikerne børn derfor i skole med de ufaglærtes børn, ligesom de også går sammen til idræt og danner fællesskaber i forsamlingshusene. Det er landsbyernes styrke. Friheden i at være tæt på naturen og solidariteten i de forpligtende fællesskaber tilsammen repræsenterer en unik værdi, som byerne ikke kan tilbyde.

Ligesom vi i Alternativet har startet samtalen om det næste Danmark med 38 forslag fyldt med radikalitet, demokratisk og samfundsmæssig fornyelse, er kernen i disse visioner også frihed og fællesskab. Men for nogle kan det være svært at skille sig ud fra fællesskabet i landsbyen eller i byerne uden at blive isoleret. Således var jeg i Vollsmose forleden og hørte en pæredansk hvid mand fortælle, hvordan han føler sig mere velkommen og inkluderet i Vollsmoses interkulturelle miljøer end i den jyske landsby, han er opvokset i, som han oplevede var langt mere hæmmet af social kontrol og lavt til loftet, end hvad netop områder som Vollsmose bliver gjort til i debatten.

Fordomme og antagelser fylder for meget i vores land, om end vi er rigtig gode til at mene, at vores moralske kompas er i verdensklasse. Samtalen om et nyt vi bliver dermed svært at fastholde, og jeg oplever en udmattelse hos mange indvandrere og danskere med minoritetsbaggrund, fordi der indirekte bliver talt utrolig meget om farve i Danmark, uanset om det er begreberne parallelsamfund, såkaldte ghettoer, bander, ikkevestlige anden-, tredje-, fjerdegenerationsmuslimer, nydanskere – listen er lang.

Tankesættet er, at hvis bare dem med anden etnisk baggrund end dansk ville indpasse sig, så ville alt være godt. Det bliver gennem medierne, politikere og meningsdannere dagligt foreviget i de hvide danskeres sind, mens alene ordene hvid og privilegier har meget svært ved at blive tålt af de selv samme mennesker, og det er på tide, at vi ændrer på det i fællesskab. For vi har noget, der er langt stærkere end den snævre landsbymentalitet, hvor forskellighed bliver gjort til et problem og fremmede skaber frygt.

Vi har Grundtvig og folkeoplysning. Vi har landets højskolebevægelse, hvor solidaritet og medborgerskabet i forpligtende fællesskaber og i kollektiv identitet var og er grundpiller, og netop disse egenskaber i landsbyernes sammenhængskraft kan vi bruge i resten af landet for at omfavne mangfoldigheden og udvikle os sammen.

F.eks. var folkehøjskolen Highlander Folk School i Tennessee anstedet for borgerrettighedsbevægelsen i USA, og skolen, som stadig arbejder med social retfærdighed, har trænet og uddannet borgerrettighedsforkæmpere som Rosa Parks og Martin Luther King Jr., men hvad de fleste ikke ved, er, at en af grundlæggerne af denne folkehøjskole var i Danmark årene før, og ud over at have lært at cykle lærte han grundtvigianske værdier og tog dem med hjem og grundlagde og startede med de tankesæt den aktivisme, som senere gav os Martin Luther King Jr. og »I have a dream« fra 1963.

Ligesom det er et faktum, at flere kvinder i bestyrelserne giver virksomhederne bedre bundlinjer, så giver mangfoldighed stærkere

forskningsresultater, klogere arbejdsmiljøer og ja, og også flere penge på bundlinjen. Men det kræver naturligvis, at medarbejdere eller i vores tilfælde det danske samfund, borgerne, brune som hvide, anerkender potentialet i mangfoldighed og accepterer, at forskellighed er en styrke. Aktivist og forfatter Audre Lorde sagde:

Det er ikke vores forskelle, der deler os. Det er vores manglende evner til at anerkende, acceptere og fejre disse forskelle.

Derfor har vi lige nu brug for at sige ja til mangfoldighed og definere et nyt vi, der favner os alle på landet, på øerne og i byen – et nyt vi, som forløser landsbyernes potentiale i at møde hinanden i aktivt medborgerskab, foreningsliv og nye fællesskaber, såvel som kravene fra den amerikanske borgerrettighedsbevægelse om lighed og frihed til meningsfulde liv for minoriteterne i Danmark.

Det skal være ordene.

Kl. 11:13

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Vi kommer vidt omkring i sådan en politisk debat om landdistrikterne, det må man sige. Hr. Peter Juel Jensen, værsgo.

Kl. 11:13

Peter Juel Jensen (V):

Tak, og tak for en meget indholdsrig og meget spændende ordførertale, og selvfølgelig også tak for ordførerens engagement i udviklingen af vores landdistrikter. Ordføreren nævnte tidligt i ordførertalen topskattelettelse. Det er ikke første gang, at ordet topskattelettelse er blevet sagt i debatten i dag. Jeg undrer mig lidt over, hvad det er for nogle topskattelettelse, man mener der går ind og stjæler al fokus fra landdistrikterne og også fra økonomien, fordi – og jeg synes, at jeg følger godt med – den sidste regering, der gav topskattelettelse, var Thorningregeringen. Vil ordføreren, for at bruge ordførerens egne ord, anerkende og acceptere, at det der med, at man hele tiden skyder den her regering topskattelettelse i skoene, er at stigmatisere en regering, det er at udstille den? Så alle de fine ord, som ordføreren brugte i sin ordførertale, kan ordføreren jo rette mod sig selv.

Kl. 11:14

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 11:14

Roger Courage Matthisen (ALT):

Tak for spørgsmålet. Skal jeg forstå det sådan, Venstres ordfører mener, at de er ofre nu i en eller anden økonomisk konspiration, når vi siger, at vi ikke ønsker os topskattelettelse, eller at arveafgiften ikke skal nedsættes? Jeg forstår egentlig ikke helt spørgsmålet. Er det det? For ordføreren bruger talen om undertrykkelse af mindretal til så at fortælle, at når vi taler om topskattelettelse, så er det, fordi vi stigmatiserer og marginaliserer befolkningen, dem, der har aller mest. Er det sådan, at jeg skal forstå ordførerens spørgsmål? Ellers forstår det ikke.

Kl. 11:15

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Nu er vi ved de korte bemærkninger, men jeg synes, man skal prøve virkelig at holde sig til det, redegørelsen drejer sig om. Værsgo.

Kl. 11:15

Peter Juel Jensen (V):

Jamen jeg prøver bare at rette en misforståelse, for jeg kunne forstå på ordførertalen, at der var mange ting, der ikke kunne lade sig gøre, fordi der er brugt penge på topskattelettelse. Mit argument er bare, at den sidste regering, der har givet topskattelettelse, var Thorningregeringen – den sidste regering, der har givet topskattelettelse, var Thorningregeringen. Og derfor kan det ikke være et gyldigt argu-

ment for, at alle de ting, som ordføreren argumenterer for ikke kan lade sig gøre, skyldes nogle topskattelettelser. Man prøver på at skyde en regering og en minister noget i skoene, som ministeren og regeringen ikke har haft mulighed for at påvirke på nogen måde.

Kl. 11:16

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 11:16

Roger Courage Matthisen (ALT):

Jeg har ikke skudt nogen noget i skoene. Jeg sagde udtrykkeligt: Jeg deler bekymringen fra Socialdemokratiet om, hvad topskattelettelser og nedsættelse af arveafgiften vil gøre. Det var det, jeg sagde i talen.

Kl. 11:16

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Der er ikke flere bemærkninger. Så er vi nået til en ny ordfører, hr. Karsten Hønge, Socialistisk Folkeparti.

Kl. 11:16

(Ordfører)

Karsten Hønge (SF):

Det er lidt finurligt, at vi netop i dag skal diskutere en regionalpolitisk redegørelse, samtidig med at regeringen har nedsat en hovedstadskommission. Det, jeg måske især synes er finurligt, er, at vi har en erhvervsminister, der vælger at deltage i skyttegravskrigen ved at kalde den situation, der er, for hovedstadsbashing. Jeg forstår egentlig ikke, at erhvervsministeren har brug for at deltage i den krig. Jeg oplever egentlig heller ikke, at det går så ringe i hovedstaden endda. Men målet er jo i hvert fald, at vi skal have et Danmark, der hænger sammen, og vi har i fællesskab også taget initiativer, der går i den retning.

Jeg synes, det var en udelte fornøjelse her for ganske få dage siden at deltage i et udvalgsmøde, hvor vi havde besøg af repræsentanter fra flere af vores økommuner, der i den grad bekræftede vigtigheden af, at vi fik nedsat taksterne på sejladsen til øerne. De forklarede med det ene eksempel efter det andet, hvordan det her helt konkret og med præcision bidrog til erhvervsudvikling, til øget turisme, og til at folk blev boende på øerne og endda nogle steder flyttede til. Der har vi i den grad i fællesskab i Folketinget rakt en hånd, der tydeligvis var nødvendig, til mange af vores øer.

Men målet er jo så også, at velstand og vækst skal være for hele Danmark og for alle danskere. Det er jo ikke, fordi vi kan eller skal forhindre den bevægelse, der er mod de større byer, men vi kan gøre vores til at gøre det mere attraktivt fortsat at bo på øerne og i landdistrikterne. Der er helt sikkert en underliggende tendens, både på verdensplan, men i høj grad også i Danmark, til, at man trækker mod de store byer, og vores opgave må være ikke at skubbe på den tendens ved at bidrage til øget centralisering, men tværtimod at gøre det attraktivt at blive boende uden for de store byer.

For at bo der og leve et moderne liv skal en række forudsætninger være til stede: et godt, trygt, udbygget velfærdssamfund med gode institutioner, skoler, ældreboliger og kulturelle tilbud. Hvem gider helt ærligt at bo steder, hvor man ikke har den slags faciliteter og måske ovenikøbet – i hvert fald tidligere – med en ustabil netforbindelse og med mobildækning kun på udvalgte steder? Derfor er det også en stor gevinst for hele Danmark, men især for landdistrikterne og øerne, at vi nu har fået et nyt teleforlig. Det er de her grundlæggende forhold, som skal være til stede sammen med en god, billig, effektiv offentlig transport, der skal give folk lyst til at blive boende uden for byerne.

En særlig glæde er det da i den forbindelse, at vi her i Folketinget har to forligskredse, som vil prioritere netop kollektiv transport. Det er Togfonden DK, der vil sikre ikke bare en hurtig drift mellem de

største byer, men netop en langt bredere regional drift med en opgradering af 11 regionale jernbanestrækninger. Derudover har vi også forligskredsen bag bedre og billigere transport. Desværre må vi konstatere, at regeringen alt for ofte er mere optaget af at forsøge at stikke en kæp i hjulet på forligskredsenes og dermed flertallet i Folketingets arbejde.

SF foreslår en række initiativer, som målrettet vil hjælpe øer og landdistrikter. Vi foreslår, at der oprettes 25 lokale velfærdscentre, og det gør vi, på baggrund af at rådhus, posthus, politistationer, retsbygninger og biblioteker er lukket i mange byer. Servicefunktioner, som vi er afhængige af i hverdagen, er flyttet til de store byer og har drænet flere mindre byer for liv, og det bidrager til affolkningen. Vores idé om velfærdscentre er, at det skal give en kortere transporttid til de offentlige servicefunktioner som f.eks. pasudstedelse og service i forbindelse med jobcentre, social rådgivning, post, medicinudlevering og politi. Velfærdscentre kan også give borgerne i lokalområdet mulighed for at etablere sig med andre funktioner som f.eks. fælleslokaler, cafeer, storskærm til film- og sportsarrangementer og forskellige kulturelle sammenkomster. Velfærdscentre bringer derfor ikke kun den nære og lokale velfærd tilbage til de små samfund. De trækker også hverdagslivet og nærheden tilbage og giver folk, der nu pendler til de store byer, bedre muligheder for lettere at kunne arbejde og på den måde, ja, blive hjemme.

Kl. 11:21

SF foreslår, at der etableres et realkreditinstitut med det formål, at man netop leverer billigere lån til ejerboliger og erhvervsjendomme i yderområderne. SF har lagt fem konkrete forslag frem til en bedre lægedækning og bedre sundhedstilbud i landdistrikterne. Vi siger jo også, at det i et vist omfang er en god idé at flytte nogle af de statslige arbejdspladser ud, men efter SF's opfattelse skal det ske i de tilfælde, hvor det på flere parametre på samme tid giver mening. For samtidig med at man udflytter statslige arbejdspladser, skærer man ned på uddannelsesinstitutionerne, hvilket betyder, at flere af dem for at overleve nedlægger tilbud og uddannelsesretninger, ja, hele skoler. De centraliserer sig, og de gør det for det meste i de store byer. SF mener i den forbindelse, at man skal hæve uddannelseskudskuddet for ungdomsuddannelser i udkantsområderne og også indføre det for de videregående uddannelser.

SF foreslår endvidere, at man som forsøg bygger 150 ungdomsboliger i tre byer i landdistrikter med uddannelsesinstitutioner, og SF foreslår, at voksen- og efteruddannelsen prioriteres langt højere. Vi kan jo bare konstatere, at det er AMU og VUC, der i høj grad er de uddannelsesstilbud, som eksisterer netop uden for de store byer.

AMU er vel nærmest landdistrikternes uddannelsessystem. Men der må vi desværre se på at AMU-aktiviteterne er halveret siden 2010. Forhåbentlig vil trepartsforhandlingerne rette op på det store efterslæb inden for voksen-, videre- og efteruddannelse, men vi kommer ikke uden om, at der skal investeres massivt i opgaven med at flytte ufaglærte til faglærte og faglærte til teknikere. SF mener også, at der skal investeres massivt i vindmøller både til havs og til lands. Det er initiativer, der kan være med til at skabe tusindvis af arbejdspladser i landdistrikterne.

Kl. 11:23

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Der er ikke nogen kommentarer. Så er det erhvervsministerens tur. Værsgo.

Kl. 11:23

Erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Tak for de, synes jeg, meget konstruktive bemærkninger. De vidner om en meget engageret ordførererkreds, som vil landdistrikterne det bedste. På tværs af partiskel, på tværs af geografi er der en fælles interesse i at løfte landdistrikterne. Det er jo en holdning, som regerin-

gen står i spidsen for med det væld af initiativer, som vi har præsenteret i redegørelsen.

Jeg vil med det samme tage opfordringen fra hr. Villum Christensen op og indkøbe nogle frimærker og sørge for at sende redegørelsen til alle 98 kommuner. Det er en god idé, netop så man også kan få inspiration og høre, hvorfor det egentlig går så godt – hvorfor boligpriserne er steget i *alle* danske kommuner, hvis man tager et gennemsnit over de sidste 3 år, og hvorfor beskæftigelsen er steget i 91 ud af 98 kommuner. Det er landdistriktsredegørelsen jo et bevis på med den dokumentation af de mange initiativer. Så derfor indkøber vi 98 frimærker og sender den til 98 kommuner.

For landdistrikternes vedkommende ser vi jo, at områderne uden for de store byer generelt set har vist en række positive tendenser og potentialer. Jeg nævnte før den stigende beskæftigelse og solide fremgang på boligmarkedet, men det er jo rigtigt, som flere af ordførerne også har været inde på, at der stadig væk er forskel på tempoet i udviklingen. For den positive udvikling i landdistrikterne sker dog mange steder ikke så hurtigt som i nogle af de store byer. Der er stadig områder, hvor væksten skal hjælpes lidt på vej. Derfor fokuserer regeringens politik for landdistrikterne også især på at fjerne de barrierer, der i dag hindrer fremgangen og udviklingen for de største byer, og på at fremme vilkårene for landbrugs-, industri-, kyst- og naturturisme, som vi jo især finder i landdistrikterne.

For 3 år siden indgik regeringen i en aftale om vækst og udvikling i hele Danmark, og udspillet er en grundpille i regeringens arbejde på området. Vi har til dato gennemført 110 ud af aftalens over 120 initiativer, som på hver deres måde er med til at skabe vækst i hele Danmark. Jeg kan med sikkerhed sige, at det er den største aftale i nyere tid med fokus på at styrke vækst vilkårene uden for de største byer. Visionen har været at fjerne vækstbarrierer, skabe bedre rammer for den fysiske planlægning og skabe nye muligheder for virksomheder og borgere og kommuner i hele Danmark.

Indsatserne virker, for det går jo godt i Danmark, og det går rigtig godt i dansk økonomi. I 2017 havde vi en vækst i BNP på over 2 pct. Det er det højeste siden 2006. I landdistrikterne har der også været pæne vækstrater i BNP pr. indbygger. De sidste 2 års regional- og landdistriktspolitiske redegørelser har netop vist en række positive tendenser på flere områder, og dette års redegørelse viser, at de positive tendenser har bidt sig fast. Både i forhold til beskæftigelse, befolkningstal og boligmarkedet er vi inde i en positiv udvikling.

For blot få år siden faldt beskæftigelsen. Nu viser de seneste tal for beskæftigelsen til gengæld, at vi kun er 1 mm fra at slå rekorden for flest lønmodtagere nogen sinde. Væksten er fordelt på langt de fleste kommuner, selv om en håndfuld kommuner stadig væk oplever et lille fald i beskæftigelsen, heriblandt en del af de økommuner, som vi også har haft en del snak om her til morgen. Vi kan se, at turismen vokser i hele Danmark, og vi ser en stadig stigning i antallet af overnatninger i feriehus og feriecentre og på campingpladser. Befolkningstallet stiger også i de fleste kommuner, særlig på Sjælland og Fyn. Dele af det nordlige og vestlige Jylland, Syddanmark og økommunerne er dog fortsat præget af et faldende befolkningstal. Men faldet er mindre end før. Redegørelsen viser også, at det i højere grad er på Sjælland, der er flere personer uden for byerne nu, end for 3 år siden. I resten af landdistrikterne bliver der færre og færre personer i byer med mindre end 1.000 indbyggere og i det åbne land.

Kigger vi på boligmarkedet isoleret, bekræfter tallene også, at det går godt i hele landet. Alle landets kommuner har oplevet flere bolighandler over de seneste 3 år – de fleste endda mere end 15 pct. flere.

Kl. 11:28

Der er dog også stadig udfordringer, bl.a. ser vi også et stort antal tomme boliger rundt om i Danmark. Som sagt tidligere er vi næsten færdige med initiativerne fra aftalen om vækst og udvikling i hele

Danmark, men det betyder jo så langtfra, at vores arbejde er afsluttet, og at vi kan hvile på laurbærrene. Vi skal samarbejde om at skabe vækst i hele Danmark, og der vil jeg tage opfordringen op, også fra DF's rigtig dygtige landdistriktsordfører, om, at det er i fællesskab, vi skal løse de her ting. Vi ønsker og vil arbejde hårdt for, at den positive udvikling i landdistrikterne fortsætter og for at hjælpe væksten på vej i de områder, der stadig er udfordret.

I juni moderniserede vi derfor planloven, så den i højere grad både understøtter vækst og udvikling, men også passer på både miljø og natur. Der har været alt for mange eksempler på, at planlovene har stået i vejen for den gode idé og det lokale initiativ, og når dygtige virksomheder og idérige borgere og foreninger skaber nye muligheder for udvikling, skal det da ikke være planloven, der spænder ben for initiativerne. Tidligere måtte man f.eks. kun bruge sommerhuse til kortvarige ferieophold i vinterperioden, og hvis I spørger mig, betød det i princippet en voldsom begrænsning af familiernes egen frihed til at vælge at bo i deres eget hus, og i praksis betød det, at sommerhuse i vinterperioden kun kunne anvendes i op til 3-4 uger, og derefter skulle det stå tomt i 1 uge. Det var en fuldstændig unødigt byrde at pålægge turisterhvervet og en byrde, der nu er blevet afskaffet. Samtidig er det med modernisering af planloven blevet muligt for pensionister at bo hele året i deres sommerhuse efter kun at have ejet det i 1 år. Tidligere var det først muligt efter 8 års ejerskab.

I juli nedsatte jeg desuden udvalget for levedygtige landsbyer. Cirka hver femte dansker bor i byer med under 1.000 indbyggere, men mens befolkningstallet generelt er steget, bor der i dag færre og færre i landsbyerne. Jeg bad derfor udvalget om at sætte ny fokus på landsbyernes fremtid, og på hvilke muligheder der er for at drive virksomhed og at arbejde og at bo i landsbyerne. De kunne i sidste måned løfte sløret for deres arbejde i landsbyudvalget. 17 anbefalinger har de formuleret til arbejdet med at styrke de levedygtige landsbyer; bl.a. har udvalget peget på, at vi kan løfte kvaliteten af landsbyerne ved at have fokus på specifikke lokale potentialer, f.eks. natur, f.eks. ro, f.eks. det lokale fællesskab eller de lokale dagligvarebutikker eller idrætsfaciliteter. Udvalget har desuden vurderet, at der er enkelte områder med så store udfordringer, at der også er behov for at tænke området forfra. Derfor vil vi nu drøfte udvalgets anbefalinger, og det gør vi sammen med forligspartierne bag »Danmark i bedre balance«.

Et tredje område, som regeringen har fokus på for at styrke landdistrikterne, er turismen. Længs den jyske vestkyst, på Bornholm, i Det Sydfynske Øhav, langs de sjællandske kyster, ja, i hele Danmark har turismesektoren de seneste år skabt masser af arbejdspladser. Af dem finder vi knap halvdelen i kyst- og naturturismen, dvs. ferieturismen uden for de fire største byer i Danmark. Lægger vi dertil en årlig omsætning på 45 mia. kr., er det tydeligt, at kyst- og naturturismen har særlig stor betydning for landdistrikterne. Regeringen har derfor taget en række initiativer inden for de seneste år for at styrke dansk turisme, bl.a. modernisering af planloven, som jeg allerede har været inde på, og som har bidraget med nye muligheder: f.eks. at udlægge nye sommerhusområder, udviklingsområder inden for kystnærhedszonen og bedre udviklingsmuligheder inden for strandbeskyttelseslinjen.

Med erhvervs- og iværksætteraftalens turisme- og landdistriktspakke har vi desuden aftalt at opprioritere markedsføringen af kyst- og naturturismen og har afsat en ramme til bl.a. afgiftslettelser for campingpladser. Endelig er vi også lige blevet enige om på foranledning af Dansk Folkeparti og efter hårdt arbejde fra fru Mette Hjerminde Denckers side at hæve bundfradraget for privat udlejning af sommerhuse helt op til 40.000 kr. Så jeg forstår godt de store smil hos fru Mette Hjerminde Dencker, for det er en stor sejr for Dansk Folkeparti, og det er en stor sejr for turismen, og det er en rigtig god aftale, vi har lavet med Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Det

Radikale Venstre om at hæve bundfradraget for privat udlejning af sommerhuse. Ud over at give danske sommerhusejere flere penge på lommen ønsker regeringen på den måde også at efterkomme den stigende efterspørgsel på overnatninger fra turisterne, for det skaber, som vi også hørte heroppefra fra DF's ordfører, også omsætning hos eksempelvis restaurationer og købmænd og forlystelsescentre i hele Danmark.

Kl. 11:33

De fire indsatsområder for regeringen er at skabe en hurtig og stabil mobil- og internetdækning. Det er afgørende for, at hverdagen hænger sammen, men også for at etablere nye virksomheder. Der er stadig væk områder i Danmark, især uden for de store byer, som kun har adgang til basale bredbåndsforbindelser med lav hastighed, og det tror jeg desværre stadig væk er en forhindring for lokal vækst. Derfor er det også meget positivt, som hr. Henning Hyllested var inde på, at regeringen sammen med alle Folketingets partier netop i går indgik en teleaftale, som styrker dækningen i hele Danmark. F.eks. øges bredbåndspuljen med yderligere 60 mio. kr. her i 2018, og den målrettes tyndtbefolkede områder i endnu højere grad.

Derudover er det aftalt, at der sættes balancerede og ambitiøse dækningskrav til mobildækningen ved de kommende frekvensauktioner. Og så får kommunerne klare rammer for, hvordan de kan understøtte udrulningen af mobilnet og bredbånd.

Endelig er der selvfølgelig det store arbejde med at flytte statslige arbejdspladser tættere på de borgere og virksomheder, der bruger statens services. Staten tjener hele landet, og derfor skal de statslige arbejdspladser selvfølgelig være til stede i hele Danmark. Når flytningen er fuldt gennemført, vil næsten 8.000 arbejdspladser være kommet bredere ud i landet. På mit eget ministerområde er der f.eks. tale om arbejdspladser i Viborg, Ikast, Løgstør, Korsør og Silkeborg og på Falster.

Ud over at flytte arbejdspladser etablerer regeringen samtidig ti ny uddannelsesstationer uden for København fordelt i hele landet, og der er jeg ikke så skeptisk, som hr. Henning Hyllested var. For vi får nemlig flyttet nogle uddannelsesstationer ud i nogle områder, hvor der mangler helt almindelig mulighed for at tage en uddannelse, når man kommer lidt væk fra ungdomsuddannelsessystemet. Og de uddannelsesstationer har jo forbindelse også til de store uddannelsesbyer. Det vil sige, at man kan sætte nogle satellitter ud med kvalificerede undervisere og give lokale unge mulighed for at tage en uddannelse tættere på, hvor de bor.

Det tror jeg vil have meget stor betydning både for bosætning og for erhvervsliv og for hele et områdes attraktion. For uddannelser er et essentielt element i at fastholde de unge i lokalområdet. Det er primært erhvervsrettede uddannelser, f.eks. erhvervsakademier, der på den måde vil understøtte rekrutteringsgrundlaget for private virksomheder i de pågældende områder. Men når vi fra regeringens side etablerer uddannelsespladser uden for København, handler det jo lige så meget om, at det skal være lettere at tiltrække kvalificeret arbejdskraft.

Det var de væsentligste nedslagspunkter for mig i dag. Jeg synes, vi i den grad med den kæmpe indsats, jeg synes der har været fra alle ordførerne, fra alle partierne, når vi taler landdistrikter, i fællesskab kan glæde os over, at pilen peger i den rigtige retning, nemlig på en lang række områder ude i landdistrikterne. Årets redegørelse slår i hvert fald fast, at den samlede befolkningsfremgang i Danmark kommer stadig flere til gode, at beskæftigelsen ikke alene stiger omkring de store byer, men i stort set hele landet, og at flyttemønstrene og hussalget viser, at der er borgere, der har lyst til at bo i alle egne af Danmark.

Det er jo rigtigt, som H.C. Andersen i sin tid skrev: Det er så dejligt ude på landet. Og det er det altså stadig, men for regeringen er landdistrikterne også fortsat en politisk prioritet. Det er de også, selv om vi i dag sætter et stort arbejde i gang, som SF's ordfører, hr. Kar-

sten Hønge, var inde på, i forhold til hovedstadsområdet. For regeringen vil fortsat arbejde med at styrke væksten og udviklingen i landdistrikterne. Det er til fordel for hele landet, og det er også til fordel for hele landet, at vi har et vækstlokomotiv i hovedstaden, som kan være med til at sætte skub i udviklingen.

For os er det et både-og og ikke et enten-eller. For den her regering handler det om, at vi sammen med Folketingets partier får sat skub i udviklingen i hele Danmark. Jeg synes, vi har sat mange ting i gang sammen, og derfor ser jeg også frem til at stå her igen næste år med en ny redegørelse, hvor vi forhåbentlig endnu en gang vil kunne se en meget tydelig positiv udvikling i landdistrikterne i Danmark. Tak for ordet.

Kl. 11:37

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Der var nogle, der blev rost. Det tror jeg de vil takke for. Fru Mette Hjerminde Dencker, værsgo.

Kl. 11:37

Mette Hjerminde Dencker (DF):

Tak for det. Så vil jeg da også godt rose ministeren igen for ministerens gode tale og for ministerens engagement i landdistrikterne, som jeg tydeligt mærker.

Jeg vil blot give ministeren en lille opfordring: Det er jo sådan, at i Landdistriktsudvalget havde vi faktisk for første gang nogen sinde i Folketingets historie en høring, der foregik uden for Christiansborg. Og jeg ved, at fra oktober er det faktisk muligt, at Folketingets udvalg kan begynde at have deputationer, altså foretræde, som foregår uden for Christiansborg. Der synes jeg at befolkningen fortjener, at vi politikere fra Christiansborg går først og tager på mange flere indenlands ture, hvor vi ligesom får hørt befolkningen, i stedet for at de skal komme ind på Christiansborg.

Så jeg vil bare høre, om ikke ministeren vil være så venlig at opfordre – jeg kan love ministeren, at vi nok skal gøre det i Landdistriktsudvalget – Erhvervsudvalget til på indenlands turene lige at åbne op for nogle deputationer.

Kl. 11:38

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Ministeren.

Kl. 11:38

Erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg synes, det er en rigtig god idé, at man kommer længst muligt ud i Danmark. Jeg er selv flere gange om ugen rundt i Danmark og besøge institutioner, virksomheder og uddannelser, og derfor er det en rigtig god idé, at man også kan modtage deputationer, når man er ude med udvalget. Og jeg kan da kun opfordre til, at Erhvervsudvalget gør det samme, som man gør i Udvalget for Landdistrikter og Øer.

Kl. 11:38

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Tak for det. Så er det hr. Henning Hyllested for en kort bemærkning.

Kl. 11:39

Henning Hyllested (EL):

Jeg vil spørge til noget, som ikke har været en del af debatten i dag, og som er en meget lille del af den landdistriktspolitiske redegørelse. Det er hele spørgsmålet om finansiering af bolig og erhverv. Jeg ved godt, at vi bl.a. i Udvalget for Landdistrikter og Øer på et tidspunkt tog initiativ til at få ændret på rådighedsbeløb og liggetid og sådan noget – og også hen ad vejen fik det gjort. Og det har jo da helt klart haft en positiv effekt.

For nylig havde vi et møde i ULØ-regi med folk fra finanssektoren og andre. Og det var tydeligt, at der er forskellige oplevelser af, om der stadig væk er behov for initiativer. Og det er det, jeg godt vil spørge ministeren om, nemlig om ministeren mener, at der stadig væk er behov for nogle initiativer rundtomkring til at sikre bosætning og erhverv, altså finansiering af boliger og erhverv. Det er jo, fordi boligsalg, som der også står i redegørelsen, har været stigende i alle kommuner. Det er vi helt med på, men det er forskelligt inden for den enkelte kommune, og der er stadig væk dele af landdistrikterne, som oplever, at det er svært at få finansiering til erhverv og bolig. Derfor vil jeg godt spørge, om der måske er behov for nogle yderligere initiativer her.

Man kan sige, at den positive fremgang jo også er et resultat af den økonomiske udvikling i almindelighed. Det nyder landdistrikterne selvfølgelig også godt af, men man kunne spørge – det er måske helt utidigt at sige det – hvad der sker, når vi kommer til den næste krise, for så skulle vi jo gerne være rustet. Det er derfor, jeg vil høre, om ministeren måske vurderer, at der er behov for nogle yderligere initiativer.

Kl. 11:40

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ministeren.

Kl. 11:40

Erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Altså, det kræver ikke, at man er Einstein for at kunne se, at der selvfølgelig stadig væk er nogle udfordringer. Selv om tallene er positive, er der selvfølgelig stadig større udfordringer med at få finansiering til ejendomme og erhverv i nogle dele af Danmark end andre steder. Det kan være som følge af markedssituationen, det kan være som følge af nogle andre eksternaliteter, og derfor har Udvalget for levedygtige landsbyer også været inde og se på, hvad man kunne gøre ved det. Og Landsbyudvalget er kommet med en stribe forskellige forslag om at gøre nærmiljøerne mere attraktive med tidsvarende boliger, bedre adgang til forskellige services, en egentlig nedrivningspulje og sådan nogle ting.

Det er i hvert fald det, som man også i Landsbyudvalget har set på kunne være med til at åbne lidt mere op for sluserne, altså at det bliver mere attraktivt også for dem, som skal finansiere det, at investere i nogle af de områder. Og der kigger vi på nogle af de forslag, som Landsbyudvalget kom med for få måneder siden.

Kl. 11:42

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Med det siger vi tak til ministeren. Og da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Kl. 11:42

Meddelelser fra formanden

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 22. maj 2018 kl. 13.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside. Og så skal jeg i øvrigt henvise til ugeplanen, der fremgår af Folketingets hjemmeside.